

Dinosaurie mjukvävnad (översatt från Engelska med google translate)

<https://creation.com/dinosaur-soft-tissue>

I uppenbar desperation använder evolutionisterna järn för att bevara tanken om miljontals år.

M. Schweitzer Dinosaur-ben-celler

Benceller som upptäckts av Schweitzer, visar klassiska utseende inklusive kärnor och anslutande fibriller – från en Brachylophosaurus som påstås vara 80 miljoner år gammal!

av Calvin Smith¹

Publicerad: 28 januari 2014 (GMT + 10)

Dinosaur mjukvävnad i fossila ben !? Nästan alla CMI förespråkare har sett en förvånad blick hos människors när dom ser bilder från en artikel i Science Magazine i 2005 på skärmen. Dessa visar genomskinliga, förgrenade flexibla blodkärl och röda blodkroppar tillsammans med mjuka och stretchiga ligament från ett som man trott 68 miljoner år gammalt T.rex ben. Den anmärkningsvärda upptäckten av paleontologen Dr Mary Schweitzer har skakat om den vetenskapliga världen.

Om och om igen

Efter de mest noggranna testerna och kontrollen av data erkänner många evolutionister nu förekomsten av sådan dinosaur mjukvävnad och organiskt material i inte bara en eller två exemplar, men långt över trettio.² De måste nu förklara hur mycket känsliga strukturer kunde ha varit bevaras under otroligt stora tidsperioder.

Det är inte bara dinosaurie vävnaden, utan också närvaron av detekterbara proteiner som kollagen, hemoglobin, osteokalcin, 3,4 aktin och tubulin som de måste redovisa. Dessa är komplexa molekyler som ständigt tenderar att brytas ner till enklare.

Inte bara det, men i många fall finns det fina detaljer i ben matrisen, med mikroskopiskt intakta benceller (osteocyter) som visar otroligt detalj. Och Schweitzer har även återhämtat fragment av den ännu mer ömtåliga och komplexa molekylen, DNA. Detta har extraherats från bencellerna med markörer som indikerar dess källa så att det är extremt sannolikt att vara dinosaurie DNA.⁵

Andra har rapporterat den snabbt förknippade kol-14 från dinobor-inte en enda atom bör lämnas efter 1 miljon år.⁶

Dessutom visar nyare upptäckter dinosauriens mjukvävnad i prover som (enligt egna antaganden) är många miljoner år äldre än de i Dr Schweitzers ursprungliga 2005-upptäckt. Som en artikel säger:

”Forskarna analyserade också andra fossiler för närvaro av mjukvävnad och fann att det var närvarande i ungefär hälften av deras prov som går tillbaka till juraperioden, som varade från 145,5 miljoner till 199,6 miljoner år sedan ...” 7

Ett stort problem för det evolutionära paradigmet

Troende att proteiner kan vara i tiotals miljoner år kräver en enorm tro. Enligt en rapport i vetenskapsjournalen *The Biochemist*, även om kollagen lagrades vid 0 ° C, skulle det inte förväntas varas till och med tre miljoner år.⁸ Men sådant är kraften i det evolutionära paradigmet som många väljer att tro på det till synes omöjligt snarare än att acceptera den uppenbara implikationen, att proverna inte är lika gamla som de säger.

M. H. Schweitzer T-Rex mjukvävnad

Dessa bilder är från ett senare (2005) papper av Schweitzer som rapporterade om upptäckten av mjukvävnad, förutom att stärka den röda blodkroppss identifikationen, se Still Soft and Stretchy

Vänster: De flexibla förgrenings strukturerna i T. rexbenet identifierades med rätta som ”blodkärl”. Mjuka vävnader som blodkärl borde inte vara där om benen var 65 miljoner år gamla.

Rätt: Dessa mikroskopiska strukturer kunde klämmas ut ur några blodkärl och kan ses som ”likna celler” som forskarna sa. Så återigen finns det utrymme för Dr Schweitzer att ställa samma fråga, ”Hur kunde dessa celler vara 65 miljoner år?”

National Geographics artikel med titeln ”Många dinofossiler kan ha mjukvävnad inuti”⁹ visar att det vetenskapliga samfundet förväntar sig många fler exempel på dinosaurievävnad i framtiden. Dessa fakta har varit en tagg i deras sida i flera år nu, eftersom de är otroligt svåra att förklara inom en evolutionär (miljoner år) tidsram. Naturligtvis passar de vackert inom en biblisk (ung jord) tidsskala; Dessa är nästan säkert resterna av varelser som begravdes under Noas Flod, cirka 4 400 år sedan.

Medan den här informationen inte var dold, var det verkligen inte främjat i museer eller populärvetenskapliga program – och definitivt inte i den allmänna pressen. Faktum är att majoriteten av lekfolk är helt omedvetna om närvaron av dinosaurievävnad. Detta är knappast förvånande: om stenarna och fossilerna inte är miljontals år gammal är evolutionsteorin färdig. Förutsägbart, några evolutionister förlorade ingen tid i att försöka diskreditera uppgifterna. Dr Schweitzer (en evolutionist själv, även om en fideistisk teistisk version¹⁰) påpekade,

”Jag hade en granskare berätta för mig att han inte bryr sig vad uppgifterna sa, han visste att det jag hittade inte var möjligt Jag skrev tillbaka och sa, ”Tja vilka uppgifter skulle övertyga dig?” Och han sa, ”Ingen.””¹¹ (Inte exakt en vetenskaplig kommentar till granskarens del.)

Hur man svarar?

’Biofilm! Det är biofilm!’ Desperat för ett svar på det här fördömande beviset hävdade vissa evolutionister att blodkärl som Dr Schweitzer hade funnit var helt enkelt biofilm (en produkt av senare bakterieverkan)

.12 Detta skrek ibland under CMI-presentationer av skeptiker och anticreationistiska bloggwebbplatser och chattrum skulle ge detta som "go-to" -svaret när creationists höjde ämnet.

Men, även om blodkärlen hade varit biofilm, kunde det knappast ha förklarat närvaron av proteiner och DNA.¹³ Under alla omständigheter kommer emellertid "biofilm" bara sällan att trott ut de senaste åren, som Schweitzer själv har kunnat presentera ett kraftfullt fall för att blodkärlen inte är biofilmer.¹⁴

En ny väg ut?

Nyligen har det varit en uppsjö av populära artiklar som hävdar att Dr Schweitzer kan ha hittat svaret. Hon hade tidigare föreslagit den här lösningen, nämligen att järn kan bidra till att bevara mjukvävnad från dinosaurier, både genom att hjälpa till att tvärbinda och stabilisera proteinerna samt genom att verka som en antioxidant.¹⁵ Nu har hon uppenbarligen testat denna idé. Här är två utdrag ur en sådan artikel som hjälper sammanfattar den här nya hypotesen:

– "Ny forskning från North Carolina State University visar att järn kan spela en roll för att bevara gamla vävnader inom dinosauriefossiler, men kan också gömma dem från upptäckt."

– "Mary Schweitzers senaste forskning visar att närvaron av hemoglobin – den järnhaltiga molekylen som transporterar syre i röda blodkroppar – kan vara nyckeln till både att bevara och dölja ursprungliga antikens proteiner inom fossiler." ¹⁶

Och dessa kommentarer från en annan artikel förklarar vidare:

"De fria radikalerna ¹⁷ orsakar proteiner och cellmembran att knyta i knutar," Schweitzer sa. "De fungerar i princip som formaldehyd."

"Formaldehyd, naturligtvis, bevarar vävnad. Det fungerar genom att länka upp, eller tvärbinda, de aminosyror som utgör proteiner, vilket gör dessa proteiner mer resistent mot sönderfall." ¹⁸

I sitt tekniska dokument hävdade Schweitzer:

Hemoglobin (HB) ökade vävnads stabiliteten mer än 200 gånger, från ca 3 dagar till mer än två år vid rumstemperatur (25 ° C).

Allmänna intryck

Kraften i detta argument är dess skenbara enkelhet. Den genomsnittliga Svenson kan tänka; "Åh jag förstår det, järn fungerar som ett konserveringsmedel som formaldehyd, sakerna forskare använder för att balsamera saker. Det är som de djur som konserverats i burkar jag har sett i laboratorier. Så järnet i dinosauriens blod måste ha bevarat det organiska materialet. Och forskare vet vad de talar om mycket bättre än jag gör det, dinosaur mjukvävnad är meningsfullt för mig ... "

Det är faktiskt väldigt strategiskt. Genom att tillkännage detta som "svaret" kan evolutionister få kreationerna att tappa balansen och minska inverkan av argumentet. Från och med nu kommer

"Svensson" sannolikt inte att bli förvånad om han presenteras med fakta om mjukvävnad i dinosaurier som finns i fossiler, och tror att evolutionära forskare redan har förklarat detta. Creationists är galna att tro att dinosaurier dog ut nyligen!

Frågor

Men även under måttlig granskning faller Schweitzers förklaring snabbt i bitar. I hennes nya papper diskuterar hon experiment som verkar helt oföreställande för de förhållanden under vilka dessa dinosaurier förblir faktiskt bevarade. I stället beskriver hon vad som kallas "bästa och sämre scenariot" för mjukvävsbesvarande.

"De blötläggde en grupp (struts) blodkärl i järnrik vätska som gjordes av röda blodkroppar och en annan grupp i vatten. Blodkärlen kvar i vatten förvandlades till en äcklig röra inom några dagar. Blodkärlen som blötläggs i röda blodkroppar är igen identifierbara efter att ha varit i rumstemperatur i två år. "20

Läser det kompletterande materialet i sin artikel framgår det att rent hemoglobin användes, inte lyserade celler eller material som kunde förväntas efterlikna vad som skulle finnas i ett djurkropp. (Blodkärl som blötläggs i laboratorieberedd hemoglobin är knappast representativ för sönderdelning av ben).

Man kan också fråga hur realistiskt ett koncentrerat hemoglobinekstrakt är jämfört med den verkliga världen. Medan orealistiskt koncentrerat hemoglobin kan behålla en tid, följer det inte att det naturliga, utspädda hemoglobinet kommer att fungera på samma sätt. Faktum är att vävnader rik på blodkärl, som lungor och gölar, ofta förfallit mycket snabbt. Ett berömt exempel är gyllene av döda bäckar som ruttnar och slår av för att bilda pseudo-plesiosaurformen.²¹

Och förslaget om att blodkärl kvarstår "igenkännligt" i två år visar på något sätt att dessa kan vara i trettiofem miljoner gånger så länge kräver ett fenomenalt kognitivt språng.

Vidare är det inte troligt att järn kan vara lika bra ett konserveringsmedel som formaldehyd, som direkt bildar kovalenta tvärbindingar mellan proteinkedjor, något järn inte kan göra. Men även om vi beviljar att den hade samma konserveringsförmåga (bara för diskussionens skull), vilken anledning finns det för någon att förvänta sig att formaldehyd skulle kunna bevara mjukvävnader och fina cellulära detaljer i tiotals miljoner år? Embalmare av mänskliga kroppar erkänner allmänt att deras användning av formaldehyd är att sakta ner, inte förhindra, den obevekliga processen med sönderdelning. Den balsamerade kroppen i Lenin har allmänt misstänkts för att bli förfalskad eller rörd på grund av att den ser ut som "för bra" efter bara 90 år på offentlig visning. Även senare visar nya bilder att det är tydligt "ragged" jämfört med tidigare skott.

Det är ganska möjligt att hemoglobinet i Schweitzers försök "pläterade" blodkärlen så att varken bakterier eller enzymer kunde försämrade dem. Detta kräver en koncentrerad lösning av betningsmedlet (vanligen salt och sura betingelser). Om det här är den verkliga förklaringen, skulle en utspädd lösning, som normalt i vävnader, inte fungera ändå.

Även en koncentrerad lösning, medan den kunde hålla den under de två åren som observerats, skulle inte räcka över stora tidsintervaller. För över miljontals år, till och med bristen på enzymatisk och

bakteriell nedbrytning gör ingen skillnad. DNA och proteiner kommer så småningom att underkastas vanlig kemi, speciellt reaktioner med vatten. Evolutionister har också erkänt detta:

Efter celldöd börjar enzymerna bryta ner bindningarna mellan nukleotiderna som bildar DNA-ryggraden, och mikroorganismerna snabbar på förfallet. På sikt menar man att reaktioner med vatten är ansvariga för mest bindningsförstöring. Grundvatten är nästan allestädes närvarande, så DNA i begravda benprover borde teorin sänkas till en viss hastighet.²²

Ett vattentätt argument?

Ett annat problem för Dr Schweitzer är begravningsmiljön. En artikel nämnde;

”Om hemoglobinet fanns i ett ben i en sandstensmiljö, håller den torr och isolerad från mikrober blir konserveringen mer sannolikt.” ²³

Förstärkande detta sade en annan:

”De är också begravda i sandsten, vilket är poröst och kan väcka bakterier och reaktiva enzymer som annars skulle försämra benet.” ²⁴

Den samma porositeten som föreslogs att ”plocka bort” saker skulle emellertid också lättare utsätta den för vatteninträngning över de miljontals åren, vilket på så sätt snabbade på sönderdelning. Men i alla fall, även om det antas att det inte fanns någon exponering för vatten, strålning, bakterier eller enzymatisk attack, mätningar av DNA dämp faktorer i ben visar att DNA inte kunde ha överlevt de påstådda 65 miljoner år sedan dinosaurie utrotning. Även fryst vid -5 ° C, bör DNA-systemet helt sönderdelas i sina enskilda byggstenar på under 7 miljoner år:

”Men även under de bästa förhållanden bevarande vid -5 ° C, förutsäger vår modell att inga intakta bindningar (genomsnittlig längd = 1 bp [baspar]) kommer att förbli i DNA-strängen efter 6,8 Myr. Detta visar den extrema osannolikheten att kunna amplifiera ett 174 bp DNA-fragment från ett 80-85 Myr gammalt krämben.”²⁵

Ett tankexperiment

Ett annat sätt att belysa problemet för långa ingar, även om deras ”fuktspridande argument skulle kunna lösa vattenproblemet, och även om järn var lika bra som formaldehyd, är följande tankeexperiment (det måste vara precis i tanken, på grund av den praktiska barriären att även flera mänskliga livstider inte skulle räcka för att göra experimentet i praktiken).

Ta ett laboratorieberett prov och placera det i en burk full av formaldehyd (även om du antar fullständig integritet av burken / tätningen etc), håll den sedan i marken innesluten i sten – och bara för gott mått, håll omgivningen permanent fryst vid 0 ° C. Det skulle fortfarande vara föremål för den termodynamiska nedbrytningen av sådana komplexa, bräckliga molekyler. Atomerna och molekyler i en förening är alltid i rörelse, även vid sådana frysningstemperaturer. För alla vetenskapsmän som har sagt före Schweitzers upptäckter att de skulle ha förväntat blodkärl, hade delikata cellstrukturer, DNA och proteiner efter 70

miljoner år från ett sådant experiment bjudit i bästa fall psykiatrisk granskning i värsta fall. Det finns mycket goda vetenskapliga skäl bakom Schweitzers tidigare (2010) kommentar om videoband:

Informationen om att det finns rikliga mängder mjukvävnad i varelser, som förmodligen är miljontals år gamla, sprider sig ur kontroll. Evolutionister vet att de behöver konfrontera den här dinosaurens mjukvävnadsmaterial, och deras svar hittills har varit långt ifrån övertygande.

”När du tänker på det, kemi och biologi lagar och allt annat som vi vet säger att det borde vara borta, det borde helt nedbrytas.”

Så vad har Dr Schweitzer faktiskt visat med sina senaste ”järn” observationer? Hon har visat att järnet i röda blodkroppar uppenbarligen har några egenskaper som kan bidra till att mjukvävnad bevaras, åtminstone om den är artificiellt koncentrerad. Egentligen, så långt från att vara ett hot mot bibliska kreationister, kan det mycket väl vara ett plus, eftersom det kan hjälpa till att förklara hur sådana bräckliga saker eventuellt kan vara i tusentals år. Vi kommenterade tidigare på hennes förslag före det senaste experimentet:

”Det är faktiskt allt rimligt från ett bibliskt kreationistiskt perspektiv, upp till en punkt. Mättade sönderfalls hastigheter för vissa proteiner är förenliga med en ålder av cirka 4500 år (sedan översvämningen), men inte med många miljoner år. Att se inte bara proteiner utan även cell mikrostrukturer efter 4500 år är fortfarande överraskande, med tanke på hur lätt bakterier normalt kan attackera dem. Dessa idéer kan hjälpa till att förklara överlevnad under tusentals år. Men de verkar helt otroliga i miljontals år ... eftersom de ovan nämnda bevarande förslagen inte kunde stoppa vanliga nedbrytningar med vatten (hydrolys) över stora eoner. ”27,28

Poängen?

De senaste rapporterna som föreslår järn som konserveringsmedel är indikatorer på att katten, om inte helt helt ur väskan, åtminstone ”peering” ut den. Informationen om att det finns rikliga mängder mjukvävnad i varelser, som förmodligen är miljontals år gamla, sprider sig ur kontroll. Evolutionister vet att de behöver konfrontera den här dinosaurens mjukvävnadsmaterial, och deras svar hittills har varit långt ifrån övertygande.

Kanske är den viktigaste lektionen i allt detta paradigms kraft, det vill säga ideologin i miljoner år. Det enkla vetenskapliga svaret på en sådan upptäckt skulle ha varit att lita på vetenskapens lagar och observationer som indikerar nedbrytning under en mycket kortare tid, då ifrågasätta ”miljontals år” på allvar. Men inför dagens utbredda sekulära religion skulle sådana ha den ideologiska effekten av ett kärnvapenskott. En värld som skapat sig är grundläggande för denna religion, och absolut behöver den absolut miljontals år. Så i stället för det här beviset har den desperata sökningen fortsatt – för en viss mekanism, till och med delvis motsägelsefullt, för att ge detta trossystem några ströar att koppla på.

Teknisk uppdatering, 19 juni 2015: Schweitzers idé är att järn genererade fritt hydroxyl (.OH) radikaler (kallad Fenton Reaction) som orsakar bevarande av proteinerna. Men fria radikaler är mycket mer benägna att hjälpa till att bryta ner proteiner och andra organiska ämnen. Reaktionen används faktiskt för att förstöra organiska föreningar. Det kräver också att hydroxylradikalerna transporteras med vatten. Vatten skulle dock ha orsakat hydrolys av peptidbindningarna och mycket snabb deamidering av aminosyra resterna asparagin och glutamin. Aspartyl rester bör också ha isomeriserat till isoaspartylrest

om de utsätts för vatten. Tyrosin, metionin och histidin skulle ha oxiderats under Schweitzers föreslagna förhållanden. Men dino proteinerna visar att dessa instabila rester fortfarande finns:

Problemet är detta: hur blev fragmentet framgångsrikt tvärbundet genom vattenhaltig hydroxylfriradikalattack, som tydligen förklarar peptid överlevnad medan hydrolytiskt instabila delar såsom Asn undviker kontakt med det vattenhaltiga mediet – i 68 miljoner år? Om vi ska acceptera fördelarna med slumpmässiga vattenhaltiga hydroxylradikaler som tvärbindar peptidmatrisen i en odefinierad kemisk bindning, bör vi också acceptera kostpeptid- och aminosyrahydrolysen.²⁹